

Locuinti'a Redactorului
 si
 Cancelari'a Redactiunii
 e in
 Strata' tragatorului [L6-
 vésztoza], Nr 5.

Scrisorile nefrancoate nu se voru
 primi decatu numai de la corespun-
 dintii regulari si „Federatiunii.“
 Articolii trimisi si nepublicati se
 voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnalu politicu, literariu, comercialu si economicu.

Va esi Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

Pretulu de Prenumeratiune.
 Pre trei lunc . . . 3 fl. v. „
 Pre siase lunc . . . 6 „ „ „
 Pre anulu intregu . . . 12 „ „ „
 Pentru Roman'a :
 prea. intregu 30 Fr. = 30 Lei „
 „ 6 lunc . . . 16 „ „ „
 „ 3 — . . . 8 „ „ „
 Pentru inseritiuni :
 10 or. de linia, si 30 or. taos'a tim-
 brals pentru fiesce-care publica-
 tiune separat. In locul deschias
 20 or. de linia.
 Unu esemplariu costa 10 cr.

Pest'a, 6/18. nov., 1871.

Facia cu cea mai noua crize austriaca C o-
 s i u t u redica era vocea sa pentru a da suaturi
 conatiuniloru sei. In cea d'in urma epistola a
 sa, adresa Redactorelui de la „Magy. Ujsag“
 si publicata in acestu diurnu. Cusiutu desapoba
 amesteculu lui Andraasi in defavoarea cehiloru, cari
 inca au drepturi istorice atatu de vechie ca si
 Magiarii, adeca Cehii inca sunt „nemesi“ ca si
 Magiarii, prin urmare, politic'a barbariloru de
 statu a magiariiloru trebuie se tinda a spriginu pre
 Cehi, pentru a li-se recunose si a li-se garantu
 nemesi'a intocmai precum s'a recunoscutu si ga-
 rantatu a magiariiloru. Asié Cusiutu despre Cehi.
 Catu pentru nationalitatile d'in Ungari'a (Romani
 si Slavi), cari nu se potu lauda cu privilegia ne-
 mesiesci scrise pre pelle de cane, ci numai cu
 slabutiulu si subfrellulu dreptu naturale allu
 omului selbatecu si nu nemesiu, — acestea se fia
 intrebate si elle, ca se spuna odata ce vreu ?
 ce ceru ? si daca cererile loru voru fi formulate
 in tota umilintia, se li-se dee d'in gratia si loru
 dreptulu d'a se poté nemesi, ad ca d'a se
 poté face magiari, era daca cererile seu chiu-
 ru pretensiunile loru ar deveni impertinente
 si ar' periclitu intregetatea diplomei nemesi-
 esci, adeca ar insiste a intinde seu dora chiu-
 aru a sfaticu pellea cea de cane, atunci pede-
 peccatulu se cadia asup'a loru si a sup'a urma-
 toriloru loru. — Cu astfelu de imprecatiuni nu se
 face politica. Cusiutu, ca si toti magiarii, se fe-
 resce ca de focu, a spune ce felu de drepturi se
 li-se recunosca nationalitatiloru, cum se se faca
 impacatiunea cu d'insele, si acésta politica de
 structionu (care si-vera capulu in nesipu) o urme-
 dia magiarii cu multa consecintia de la 1849 in
 coce. — Cehii se paru a gustu acésta politica
 magiario-cosutiuna, ca-ci eca ce scrie diurnulu
 „Correspondenti'a Slava“ d'in Prag'a, re-
 lativu la identitatea positiunii Magiariiloru si
 a Cehiloru. „Adurmecandu istori'a dinastiei
 absburgice si analisandu fasele prin cari au
 trecut acésta aglomeratiune de staturi (alle mo-
 narcei austr.) ajungemu a constata, ca aceea
 s'a desvoltatu in giurulu a doue centre, a doue
 tiftine pre cari repausa (se radima) tota puterea
 casei domitorie, acestu indoitu centru (!) e Boe-
 mi'a si Ungari'a. Boemi'a (cu Moravia si Silesia)
 numera 7 milioane si Ungari'a (cu Croati'a si
 Transilvania) 15 milioane de locuitori. Aceste
 doue staturi au unu caracteru comune, cumca
 elle amendou „intrege“ se tienu de imperiulu
 ostrungurescu si nu potu, neci sub unu pretestu,
 neci pentru unu motivu se visedie macaru, a cer-
 ca a afara de acestu imperiu conditiunile esisten-
 tiei loru. Acest'a este unu faptu capitale la care
 nu s'a cugetatu pana acum. (?) Cehii, aruncandu
 privirea preste fruntarie, nu afla neci una tiera ca-
 tra care ar' poté fi tentati a gravita. Situatiunea
 Ungariei este inca si mai chiara. Magiarii sunt
 unu poporu absolutamente isolatu in Europa, d'in-
 sii jacu in mediulu triburiloru slave si romane,
 de cari sunt incongiurati, ca unu bolovanu rate-
 cioriu, parasitu, ca vai de ellu, supravenindu vre
 unu cataclismu. Ei nu afla, nicaiuri-a, unu statu
 seu unu poporu, care i-ar' poté atrage in orbita
 sa, — d'altmintrea sunt destullu de genati, de
 alta parte, prin poporele de cari sunt incungiu-
 rati, au destullu de lucru la ei a casa, spre a nu
 cugetu neci candu seriosu ca se essa d'in impe-
 rulu austriacu. Nu asié celle lalte popore, cari
 traiescu sub sceprulu Absburgiloru, legate prin se-
 menti'a loru, prin istori'a loru de marile natiuni ve-
 cine, elle tindu a se absorbe intr'acestea si cu atatu
 mai vortosu cu catu aceste natiuni se desvolta mai
 rpede. Asié Gallici'a gravitedia catra una Polonia
 ideale; Slavii meridionali sunt atrasi prin speran-
 tiele unui statu parteculare, allu carui centru pare
 a fi Serbi'a. Ceea ce nu este decatu unu idealu
 pentru, Poloni si Croati este una realitate tento-
 ra (de ispita) pentru Nemi Italiieni (Tirolu,
 Goriti'a, Istri'a, ect.) si Romani. La 1867 s'a pa-
 scatu Ungari'a (adeca numai magiarii. Red) mul-

tiumindu Boemi'a (ad. pre Cehi. Red.) la 1861.
 S'ar assecura pre lungu timpu (?) innainte secu-
 ritatea imperatiei.“ — Cu mirare am cetitu aceste
 ratiunementu intr'unu diurnu, organu allu Slavi-
 loru, carele pana acum luptase cu energia pentru
 libertate si egalitate. Doctrina magiario-consutiuna
 este molipsitoria, precum se vede, cehii ar' gusta o
 bucurosu, dar' uita, ca precum impacatiunea nu
 s'a potutu opri la magiari, asié nu este putere
 omenesca se o pota opri chiaru la Cehi. Impaca-
 tiunea, multumirea toturoru prin federalismu seu
 dascalirea toturoru prin absolutismu, alt'a nu se
 pote in Austria! Dar ratiunementulu magiario-
 Cusiutu-Cehescu mai aste inca si infamu falsu,
 ca-ci daca intru adeveru Cehii si Magiarii sunt
 condemnati la sortea ce o spuu ei pre facia, apoi
 regimulu d'in Vien'a n'ar poté se fara mai bine
 decatu a li pune frenele absolutismulu centralisti-
 cu, si a le stringe catu de tar' fara frica ca Cehii
 si Magiarii ar poté se intorca dosulu Austriei,
 ba inca ei ar spriginu regimulu spre a infrena,
 prin ei, si pre celalalte popore necondamnite a
 traisia peri in sinulu moribunde Ostrungurie. Nu,
 Domniloru si frati de suferentie nu prin adoptarea
 si propagarea doctineloru false si egoistice veti
 casciga voi si vomu poté noi toti d'impreuna re-
 casciga libertatea, ci prin semiu de dreptate si
 respectandu drepturile divine si umane, respectan-
 du-ne, iubindu-ne si spriginu-ne unii pre altii.
 Candu e vorb'a de eluptarea si cascigarea drep-
 turiloru politice-nationale, tote poporele trebuie se
 fia solidari, ca-ci daca una parte va collude, pen-
 tru blidulu cellu de linte, cu potestatea, nu vomu
 scapa neci voi, neci noi de sclavia si de ticalosia.

Bucuresci, 28. oct. 1871.

Omulu nu pote totu-de-un'a ceea ce voiesce,
 dupa cum ne-am fostu datu a crede; astu-felu
 eu, nepotendu veni se petrecu in mediulocu DV.
 cate-va mominte, dupa cum neaperatu asi voi, mi-
 ieu refugiu la surogatulu conversatiuniloru episto-
 lare, si voiu dice acestori linie calletorie comu-
 nicative cu suspinulu strabunulu Ovidiu:

„Vade salutatum sine me — — —

„Heu mihi quod domino!“ — —

Unu comitativu destullu de espressivu pentru
 a vi spune, ca ceea ce inim'a-mi cere, nu-mi per-
 mite puterea! —

Judecandu dupa prisosulu introductiunii, vei
 crede ca mi-am propusu a-ti rapu timpulu con-
 sacratu mandatulu Diale ca representante, — ca-
 tedrei ca professore, seu si lectoriloru „Federati-
 unei“ ca publicistu, venindu a sta la vorba cate-
 va momente cu Dta, personalu, seu, daca ti mai
 convine, cu cei ce te citescu. Nici decum! . .

Mi-am luatu voia, puru si simplu, si fara
 prea-abila intielegere, se intretienu cu amicii nos-
 tri, unu schimbu de idee si convorbiri liniscite
 asup'a plagelor nostre comune. Dupa mine nu ni
 mai poté fi permis se pisamu apa in pua si se
 neinvirtimu in viciosulu cercu de pana aci; a tre-
 cutu timpulu si fraseloru pompoe, banale, bom-
 bastice, — si protestatiuniloru ipocrite, specula-
 tive!

Reulu e la culme, ne sgruma; timpulu re-
 dioresce, vomu fi criminali de lesa-natiune lasan-
 du-lu se ni scape d'in mana. Candu esistintia na-
 tiunalitatii nostre este pus in cestiune, la noi ca si
 voi, acolo ca si aici, spre tota intenderea stravechiu-
 lui nostru pamentu. Candu economistii ne batu,
 plutocrații ne despoia, diplomati'a ne submineza;
 candu strainulu furisiatu in cas'a nostra ni disputa
 dreptulu la una individualitate, ni disputa cami-
 nuloru nostru; candu Judaismulu ne corumpe, ni o-
 travesce, si aliatu cu germanismulu ne invadea si
 ni rapesce averile, — nu mai poté fi vorba de
 ambitiuni personali, de unu egoismu peccatosu, de
 lupta pentru plapoma, lupte statucide; nu mai poté
 fi vorba a ni cautu deale nostre particulare, seu a
 ni aduna suprafactile cumplituloru naufragiu, plu-
 titorie pre suprafactia unui oceanu infuriatu!

Ce alta faceti voi, ce alta facemu noi? ! Este

neintelése si criminala placere de a ne bate intre
 noi, pre candu ne paruescu strainii, candu incen-
 diulu s'a laitu preste totu cuprinsulu asediatu-
 lui nostru caminu, candu adunaturele si la-
 pedaturele „Europei, cavalerii de-~~intinatia~~ intrati
 in sanctuariulu nostru prin fraudu si tradare, ve-
 diendu la noi unu staulu fara pastori, o turma
 fara cani, au pretensiunea a ni lua cenusa d'in
 vetra, si noi privimu cu indiferentia la fara-de-le-
 gile loru, si noi primimu otrav'a loru, pentru starea ce
 li-o damu!

Acestu fenomenulu alu decadintiei s'a aretat in
 toti timpii, la tote poporele disparute, cu tote
 acestea noi nu ju vedemu!

Istori'a lumii vechie si noue ni spune, ca pro-
 letarii n'au facutu casa, si n'au constituitu o so-
 cietate, o natiune in intielesu politicu, de candu
 lumea e lume, dar' noi nu intielegemu! Ni se totu
 indruga frasea stereotipa de umanitarismu; ni s'a
 vorbitu de solidaritate intre popore, de cosmopol-
 tismulu capitalulu si alu muncii, alu economiei
 politice, de libertatea comerciala, ect. si nu ne-amu
 datu ostendéla unu singuru momentu de ceea ce
 se petrecu in giurulu nostru, de pericolele acestei
 minciunose schole.

Ni se totu vorbesce de moral'a creditulu fa-
 cia cu coticarii cei mai nerusnati!

Strabunii nostri au nascutu, si au si peritu in
 doreri; temitie, torture, morte, privatiuni, nimicu
 nu i-au impedecatu a lucra pentru binele nea-
 mulu. Au depusu cu prisosu prinsulu devota-
 mentulu loru pre altariulu die etatii nationale! Ei
 au lucratu, ce e dreptu, mai multu prin instinctu,
 prin logic'a animei, ér' nu d'in carte, pentru viet'a
 romanesc'a.

Immoralitatea, tradarea, cinismulu, au esis-
 tatu ca bóla si ca plante imbetatorie si la betranii
 nostri, la tote paporele d'in toti timpii; noi inse
 i-amu intrecutu popularisandu-le sub eticheta de
 Elisiriu a modernei civilisatiuni!

Ve rogu se judecati calmu si fara preventiune
 a sup'a stării vostre si veti vedé ca caus'a neis-
 butirei este inerinte la voi ca si la Boemi, ca si
 la Croati, ca si la coloni'a serba d'in Banatu, in
 neintielegerile domestice, in lips'a de o perfecta
 concordia, si reciproca, barbatesca incedere!

Ce va se dica siovairea, si mai multu desbi-
 narea in principiile si doctriune asup'a unui cre-
 deu politicu, care se repotra de-a-dreptulu la esis-
 tintia individualitatii nostre romane? Pote-se pune
 in discutie esistintia romana? Negresitu ca nu!

Cum dar' pote fi certa intre romani despre
 cele mai probate midiloece de aperarea acelei scam-
 pe esistintie?

Ce vi da puterea domnitoria pentru a trece
 la actiune? Vi da autonomia de statu Transil-
 vaniei? Vi da individualitate politica natiunei ro-
 mane pre pamentulu vostru, usurpatu de invasio-
 narii arpadiani?

Ce ati perdutu prin passivitatea de pana aci?
 Ve plangeti c' distradi de la luptele politice, cari
 profitu numai magiariiloru — aveti totu timpulu
 a ve intari pre terrenulu economicu, culturalu
 si nationalu?!

Dar' se nu se uita, ca acésta passivitate a dá
 puterea domniei in mana castei magiare, si incatu
 pentru romani, acea passivitate, pre langa ce i-au
 unitu intre sine, i-au mai unitu si cu tote cele-
 alte natiuni suferinde, nedreptatite, facundu a se
 descredita loialitatea pseudo-democratiloru magiari,
 si in intru si in afara.

Dela ale vostre se trecemu la ale nostre. Ale
 nostre sunt si ale vostre, precum ar fi se fie ale
 vostre si ale nostre.

Daca voi parati a nu fi inventiatu nimicu de la
 cei ce au fostude o sorte cu voi, si au trecut
 prin foculu vostru, de la cei ce sunt asta-di in
 analoge impregiurari, in fine daca parati a nu fi
 profitatu nimica d'in scola proprietiloru suferintie,
 mostenite de la mosi si parinti, apoi noi aici amu
 uitatu, si pre ddiu si pre muma, si pre fi! Con-
 fundati in mociri'a cinismulu, nu vedemu nimicu,
 nu audimu nimicu.

Procesu verbalu

alu siediintiei d'in 29. oct. 1871. a Comitului ad hoc pentru primirea pareriloru inteligentiei romane despre conduit'a politice a natiunii romane d'in Transilvania.

Sub presidiulu Dlui Elia Macelariu, fiindu presinti D.D: Ioane Hannia, Ioane Rusu, Dr. Ioane Borcea si Visariou Romanu.

D. Presedinte comunica, ca in urm'a chartiei acestui comitetu d'ito 20. septembrie a. c., adresata catre 120 barbati ai natiunii nostre prin diferitele timenturi, spre a li cere opiniunea la cele 6 puncte cuprinse in aceea-si, au incursu pana astadi cu votulu numai 21 raspunsuri, parte singulare, parte collective; ca in 25. ale curentei Dsa a predatu tote hartieile intrate Dlui notariu substitutu Dr. Dimitrie Racuciu spre refrare. Fiindu inse ca Dlu Racuciu a inapoiatu eri presidiului tote scrisorile amintite cu observarea, ca, avendu se intreprinda una caletoria, nu pote a corespunde insarcinarii primite, presedintele pune hartieile pre mes'a comitetului, rogandu-lu a dispune de ele.

Se concredu Dlui notariu Dr. Ioane Borcea, spre a refera la siediint'a viiteria, carea se anuncia pre mane.

Continuarea siediintiei in 30. octombrie.

Presinti sunt toti Drii membrii d'in siediint'a de eri cum si Dlu Dr. Ioane Nemesiu.

Dlu notariu I. Borcea da cetire unui extractu alu raspunsurilor intrate si face la urma propunerea:

Ca comitetulu ad hoc, terminandu-si cu siediint'a de adi lucrările sale, se predece tote actele si se concredu tota caus'a Comitului permanentu alu congreseloru natiionali d'in 1861 si 1863.

D. Ioane Hannia este de parere, ca avemu se tienemu la continuitatea nostra de dreptu si ca nu potemu a parasit terenulu ocupatu pana aci, fara daun'a interesoru nostre politice natiionali. D'aceea si Dsa este de parere, ca Comitulu ad hoc se-si termine lucrările sale asta-di, este inse de convingerea ca numai „Comitetulu natiionalu centralu” alesu de conferintia natiionala d'in Mercurea in 1868, ar fi chiamatu a lua initiativ'a in afacerile nostre politico-natiionale. Esprimendu-si mai departe parerea de reu, ca activitatea acelui comitetu s'a suspendatu, propune: a se conclura la locurile competente pentru delaturarea acestei suspensiuni.

D. Ioane Rusu, aflandu de fundate convictiunile Dlui Hannia, se esprime pentru ele cu adusu, ca comitetulu se publice unu raportu despre lucrările sale, si cu acea deosebire, ca tota caus'a mai departe se se lasa in voi'a natiunii.

D. Ioanu Nemesiu propune a nu se lua asta-di nici

la cellu pucinu le recunosc a fi pre depliu justificate. Bine faci, bate reulu, desradecimedia-lu, dar' rogu-te, ce va se dica acellu „pessimismu” fara de paruchia, care se pare a te predomina si care nu mi-se pare de locu justificatu? parer ca ai fi unu mosiu de 70 anni! Ba dora neci atunci n'ai pote fi atatu de pessimistu, pracum te vedesce acesta scrisore. „Non omnes Fabio abstulit una dies.” — Salutare cordiale! Speru a ne revede si ca ni vei da mai adese ori occasiunea d'a ne pote delecta de instruitivele tale conversatiuni. (Red.)

re in Angli'a. Mansuetudinea omeniloru amicabili de aici lu scapa dela morte, inse dupa reinsenetosiare intr'atata a fostu lipsitu de mediloce, cata a trebuitu se-si sustiena viet'a prin instruirea altoru a si traducerea cartiloru. Aici anim'a lui cea lovita amaru de sorte s'a reitorsu cu pietate fiesca la credintia in promisiunile si mangaicrile religiunei. La a. 1800 se reitorse in Franci'a, ajunse in graci'a consulelui Bonaparte si la au. 1802 fu tramisu de secretariu pre langa agentulu diplomaticu d'in Rom'a, cu acestu-a nepotendu fi in costielegere se reitorse in Parisu, fara aprobare mai inalta, imo de aici fu tramisu plenipotentiatu in republic'a Valls. Indignatu pentru nemicirea totale a principelui de Anglieni si de dimisiunea si declina cu resemnatiune ori-ceonore seu officiu cu care a fostu imbiatu de Napoleonu. Dela 1806—7 caletori prin Palestina, Africa nordica si Spania, de unde reintorcundu-se a casa a traitu in dominiulu sca dela Aulney, unde descrie si caletori'a sa de mai inainte sub titulu: „Itineraire de Paris a Jerusalem et de Jerusalem a Paris.” Dupa caderea lui Napoleonu scrise unu pascuil: „De Bonaparte et des Bourbons,” tradusu mai in tote limbele Europei; asemanandu famili'a napoleonida cu cea a Bourboniloru, staruiesce pentru radicarea la tron a acestei d'in urma. La a. 1815 merse cu Ludovicu XVIII. in Geneva, de unde dupa lupt'a dela Waterloo reintorcundu a casa, fu ministru si membru in senatu. Acum, luandu parte la incercările ultraroyalistice ale lui Marsan, si desvoltandu zelu mare pentru monarei'a constitutionala, a venit in imparechiari cu Decazes pentru dissolvarea Caambre infuicvabile-i, si pentru o scriere forte nepractica: „Monarchie selon la charte” deveni parasitu de toti.

Dupa caderea lui Decazes, Chateaubriand fu tramisu plenipotentiatu in Berolinu, la a. 1821 era ministru si senatoru, dupa acea agentu in Londonu si la a 1823 ministru

una conclusiune, ci comitetulu se-si amane lucrările sale pre timpu nedeterminatu.

D. Visariou Romanu opineza, ca numerulu micu de raspunsuri, ce a primitu comitetulu dupa 120 provocari, nu este nici cum de ajunsu, spre a fi privitu de spreasiunea opiniunei generale la noi, mai vertosu dupa-ce si acesa represinta diverse pareri; ca, prin urmare, lips'a de atate raspunsuri nu este nici-cum constatarea necesitatii de vre-o adunare natiionala in tempulu presentu. De-ora-ce asiedara acestu comitetu n'are instructiuni de la adunarea, care l'au alesu, er' elu nu-si pote arogá sie-si drepturi, cari trecu preste marginile modestei sale chiamari, de-ora-ce mai departe, conferintia d'in Mercurea de la 1868 este cea d'in urma adunare a nostra natiionala, dinsulu e de parerea Dlui Hannia si spriginesce propunerea sa.

Dupa-ce s'a datu ocasiune de ajunsu membriloru, a vorbi la tote propunerile escate pro si contra, presidiulu resumendu, pune la vota mai antaiu propunerea Dlui Nemesiu pentru prorogarea lucrariloru comitetului pre unu timpu ore-care.

Votandu toti cei-laltij membrii contra propunere, — cade.

Dr. Nemesiu declara, ca se absteine de la tota votarea mai departe.

Se aduce apoi la votare propunerea Pentru incetarea comitetului cu diu'a de adi, care

se primesce in unanimitate.

Se ide la votare partea I. a propunerii Dlui Rusu pentru publicarea unui raportu despre lucrările comitetului ad hoc,

si se primesce.

Partea a 2. inse a propunerii Dsale, de a se dice, ca tota caus'a mai de parte se lasa in voi'a natiunii —

nu se accepta.

Se submite mai departe votarii propunerea Dlui Dr. Borcea, de a se preda hartieile si a se concredu tota caus'a mai departe comitetului permanentu alu congreseloru natiionali d'in 1861 si 1863.

Propunerea inse nu se primesce.

In urma se pune la votu propunerea Dlui Ioane Hannia: de a se esprime convingerea, ca numai „Comitetulu natiionalu centralu,” alesu de conferintia natiionala d'in Mercurea in 1868, ar fi chiamatu a lua initiativ'a in afacerile nostre politice-natiionali; de a se esprime pererea de reu, ca activitatea acelui comitetu s'au suspendatu si de a se conclura la locurile competente pentru delaturarea acelei suspensiuni.

Propunerea acesa se primesce cu majoritate de voturi.

Cetindu-se protocolulu acestu-a in conferintia de adi, s'au verificatu si subscrisu.

Sibiu, 3. Noembrie 1871.

E. Macelariu, m. p.

V. Romanu, m. p.

I. Hannia, m. p.

Dr. Ioanu Nemesiu, m. p.

Ioanu Rusu, m. p.

BOISOR

Chateaubriand.

Sciinta obiectivu considerata se pote asemena unui munte inaltu, pre langa care se afla o multime de lucratori; unii luca pre la polele muntelui umiliti, fara a vede departe; altii se inaltia pana la cutare gradu alu muntelui si vedu mai departe; era altii ajungu pana la virful muntelui, de unde apoi raspandesu lumina preste capetele tuturoru celor mai d'in diosu: acesti-a se potu numi lucratori in sciinta, in limb'a comuna i numinu genii. Intre acesti genii cu dreptu cventu se pote numerá si Franciscu Augustu conte de Chateaubriand (d'i: Siatobrian), publicistu, istoricu, poetu, filosofu, barbatu de statu, capu de partida, s'a nascutu in 4. Septembrie 1730, in castelulu paritescu d'in Comburgu, in Bretania. La a. 1787 fu capitannu in armata, inse cu inceputulu revolutiunii parasi patria si cariera sa militaria si merse se cerce calea nordu-vestica catre America de nordu, unde ajungundu a traitu printre semintiele indiane. Aici s'a desvoltatu fantasi'a sa poetica mai alesu in romanulu „Atala,” care prin editiunea mai noua, prin noutatea ideelor si espunerea formale a Franciei a facutu sensatiune mare in Europ'a, unde domniau alte principie in consideratiunea lumii, si stilulu scrietiloru francesci era dupa spiritulu lui Voltaire si a celoru-a-lalti ateisti; era prin aduncimea sentiului religiosu, asediatu in ela, a provocatu chiara respectulu neamiciloru cretinismului. Audindu de fug'a regelui d'in Parisu si primindu cunoscentie si mai lamurite despre starea politica a Franciei d'in diurnale anglere, se reitorse in Franci'a. Dupa o scurta petrecere in Parisu, unde se aflá nesecuru, grabi la Brussell'a si intrá in armat'a principelui Condé. La Thionville, a 1792, fiindu greu vulneratu, fugi, luptandu-se cu morte, preste ma-

de externe, inse prin conduit'a sa necuviintiosa facia de lupt'a de restauratiune d'in Spania, veni in desplacerea lui Villéle, prin a carui combatere a si cadutu d'in ministeriu. D'in ministeriulu trecut trecuru in opusetiunea celui nou causa caderea lui Villéle, mai alesu prin cventurile d'in senatu si prin articlii feluriti publicati in „Journal des Debats.” Ca conducatori alu partidei chartiste, elu dede unu aventu nou vietiei parlamentarie d'in Franci'a si staruia pentru stergerea censurei in opulu: „De l'abolition de la censure” si pentru liberarea Greciei. Macar-ca prin opulu seu: „Le roi e mort, vive le roi” a ajutat lui Carolu X a veni la tronul mai multu decatu o armata de 50 mii de omeni, a remasu constantu in conduit'a sa opositionala si nainta cu resolutiune in ajungerea scopului seu. Dupa-ce se retrase catu-va tempu de pre aren'a politica, la a. 1828 sub ministeriulu lui Martignac fu tramisu agentu diplomaticu la Rom'a; inse era abditse de officiu sub ministeriulu lui Polignac, candu acestu-a amenintia cu dissolvarea chartei, si se retrase nepotintiosu la vietia privata. La revolutiunea d'in Juliu n'a luat parte, ci a pledatu in senatu pentru dreptulu principelui de Bordeaux. N'a voit se puna juramentu noulu rege democratu si pentru aceea se retrase d'in senatu, lasandu acolo unu venitu anualu de 12.000 franci. A fostu totu-de-un'a cu alipire si supunere catre famili'a detronata, a remasu inse departe de conspiratiunile legitimistiloru, de-si lupta contra esilarii liniei mai betrane a Bourboniloru. D'in suspiciune, ca ar' conspira pentru acesti-a, la a 1832 fu prinsu cate-va d'ile, era dupa ceea trecu in Elvetia, unde audindu de captivitatea princesei Berry, se reitorse inderetru si prin aperearea ei provoca in contra sa unu procesu de pressa. In a. 1833 si 1834 petrecu cu Carolu X. in Prag'a. Neclatitu in convingerile sale politice de mai inainte, pentru aceste a renunciatu la veri-ce prospecte de a veni la officiu seu, ci libe-

Camer'a reprezentantiloru Ungariei.

Siedinti'a de la 16. noembrie, 1871.

Presedintele Paulu Somssich deschide siedinti'a la 10 ore a. m. Bancele ministeriale la inceputul siedintiei sunt neocupate.

Dupa verificarea procesului verbalu d'in siedinti'a precedentă, presedintele anuncia mai antaiu mai multe petitiiuni juridictionarie, cari se transmittu comisiunii respective, si dupa aceea cetesce una epistola de la contele Andrassy, prin carea acestu-a aduce la cunoscinti'a camerei, ca, fiindu numitu ministru alu casei domnitore si pentru afacerile esterne, a incetat de mai fi ministru-presedinte magiaru si ministru pentru aperea terei.

Mai departe presedintele da notariului Petru Mihályi spre cetire rescriptulu imperatescu, prin care se comunica camerei, ca contele Melchioru Lónyay, fostu ministru de finantie comunu, este numitu ministru-presedinte magiaru in loculu lui Andrassy.

Camer'a id actul atatu despre epistol'a andrassiana, catu si despre rescriptulu imperatescu.

Cnestorul camerei, in costumu serbatorescu, se duce apoi afara si conduce in sala pre noulu ministeriu, cu Lónyay in frunte, care, dupa ce si-ocupa loculu, se adreseza catra camera si partidele, si cu unu discursu de intruducere.

Dlu Lónyay tiene de superfluu a-si mai desfasura principiile seu directiunea activitatii sale, de-ora-ce acestea sunt destulu de bine cunoscute d'in programulu predecesorului seu, care programu a fostu si este si a Dsale, si dupa care va lucra si in viitoriu, cu puteri indoite. Spre a poté inse corespunde misiunii ce si-a luatu a supra-si, Dlu Lónyay crede, ca majoritatea camerei lu va onora cu increderea si i va da mana de ajutoriu; si pentru aceea se recere, ca acesta majoritate se fia solidară si se se consolideze si intareasca si prin alegerile viitorie. (La aceste cuvinte ale ministrului-presedinte stanga incepă a striga: Dacu nu va ploua! Vederemo!)

In fine Dlu Lónyay se adreseza si catra opusetiune si si-esprime speranti'a, ca d'ins'a inca va colucra la resolvarea chestiunilor reformatore.

Se comunica apoi rezultatulu alegerii a câte unu membru in diferitele comisiuni, facutu inca in siedinti'a precedentă.

Ernestu Simonyi face unele observatiuni la discursulu ministrului-presedinte, si dice, ca la d'insula si la amicii sei de principie guvernulu nu va afla nice unu spriginu. Ei (partid'a d'in 1848) voru spriginu totu ce este democraticu si liberalu, si voru combate totu ce este reactiunariu si corruptu.

Svetozaru Mileticiu accentua, ca politic'a de pana acum a guvernului magiaru a avutu de scopu destrugerea natiunilor nemagiare. Acesta politica a conturbatu pacea interna si a periclitatu pre cea esterna. Dlu Andrassy, vedindu ca nu este in stare se restitua pacea interna, a luatu-o pre piftiuru (Sgomotu.) Dsa ar' fi dritu deci se vedea una schimbare a sistemului, er' nu numai a personelor.

Presedintele face atentu pre oratoru, ca sub asemenea auspiciu abie este iertatu a dice despre unu ministru ca Andrassy, ca a luatu-o pre pitioru.

ralu si de o loialitate constanta si-a lamuritu pusetiunea mai bine prin aceea, ca elu insu-si a declaratu, despre sine: Eu sum monarchistu d'in anima, bourbonistu d'in officiu, republicanu d'in aplicare. Fiindu ocupatu cu lucrari literarie, a petrecutu mai multu retrasu in Elvetia si mori in 4. iuliu 1848.

A scrisu o multime de opuri; a fara de cele amintite pana aci mai insemnate sunt: „Essai sur les revolutions ancennes et modernes”; fiindu-ca a scrisu opulu acestu-a in etate tenera, la a. 1797 a desfasurat in elu nesece principie revolutionarie, pentru cari mai tardiu l'a cuprinsu fiori, dupa-ce a devenitu mai maturu; „Les martyrs”, poema romantica-religiosa in prosa, in care a ilustratu unulu d'in cele mai insemnate perioade de transitiune a omenimei, lupt'a paganismulu moribundu contra crestinismulu, principulu vitalu alu lumii moderne, o imagine ampla si avuta a imperiului romanu, a capitalei si a provinciilor, cum erau aceste pre tempulu imperatului Diocetianu, Massimianu si Galeriu, ca unu gigantiku eorpu clatinatoriu, care ascundea simburulu ruinarii sub palulu impatratu ala cesariilor. Coron'a opurilor sale o face: „Génie du christianisme”, in care se afla filosof'a cea mai pura infrumusetiata cu tota magi'a oratoriei si a poesiei. Oplu acestu-a radica pre autoru intre scrietorii de gradulu primu. Cu acestu-a a speratu a introduce crestinismulu in sinulu natiunii sale, care in furi'a rebelului s'a fostu stinsu mai cu totulu; in acestu-a Chateaubriand apare unu autoru si maiestru originalu alu limbei franceze. A scrisu mai departe „Souvenirs d'Italie, d'Angleterre et d'Amerique”, a tradusu pre Milton, etc. La betranetie a primitu unu onorariu de 1/2 milionu franci.

V. D e c i u.

Mileticiu si-reserva dreptulu d'a presentă unu proiectu, care, dacas evaporim se va restabili pacea interna.

Colomanu Széll, raportorulu comisiunii financiare, presenta raportulu despre bugetu cu 16 accluse; doi membri ai comisiunii dederu voturi separate.

Camer'a trece apoi la ordinea dilei: la desbaterea generale a supra proiectulu de lego, relativu la comenele contractualiste, care se primesce in generalu si specialu pana la §-ulu 5 exclusivu.

Siedinti'a se redica la 2 ore d. m'

Siedinti'a de la 17. noembrie.

Presedintele deschide siedinti'a la 10 ore a. m. Guvernulu e reprezentatu prin ministrii; Lónyay, Kerkapoly, Tisza, Bittó, Szlávy, Pauler, Pejacsevics, Wenckheim si Tóth.

Se verifica procesulu verbale alu siedintiei trecute. Presedintele anuncia mai multe petitiiuni, cari se trecu la comisiunea petitiiunaria, d'impreuna cu petitiiunile presintate de deputatii Albert Török si Stef. Jancsó. Deputatulu c. Ioanu Nemcs, alesu in comitatulu Albei-superiore, pune pre buroulu camerei literele sale credentiunale. — Se trecu la comisiunea verificatoria.

Presedintele comisiunii 6. judiciarie, c. Ioanu Bethlen, presinta raportulu privitoriu la afacerea electorala a deputatului Ioanu Bónay, alesu in cerculu Ó-Bessenyő, comitatulu Torontalului. Comisiunea judiciaria a decisu a suscepe investigatiune in afacerea acest'a si spre scopulu acestu-a esmitte pre deputatulu Eduardu Turcsányi, care depune numai decatu juramentulu inaintea camerei.

Raportorele comisiunii verificatorie, Paulu Ordódy, relateza, ca comisiunea d'in chestiune a verificatu alegerea deputatului Desideriu Szilágyi, rezervandu-se terminulu legale de 30 zile pentru presintarea protestelor ce s'aru face contra alegerii lui. — Se imparte in sectiunea a patra.

Raportorele comisiunii petitiiunarie, Ladislau Szógyényi, relateza in privinti'a petitiiunii cetatii Pest'a, despre proiectulu de lege industriaru. Comisiunea propune, ca camer'a se cetesca si se delibere petitiiunea chestiunata cu ocaziunea pertratarii proiectulu de lege industriaru. — Propunerea se admite.

Ministruu croatu, cont. Petru Pejacsevics, raspunde la interpellatiunea deputatului Irányi, facutu inca in lun'a lui sept. cu privire la publicatiunea cuprinsa in diuariulu „Narodni Novine,” despre prorogarea dietei croate. De si obiectulu acestu-a apartiene eschisivu autonomiei croate-slavone-dalmatiane, oratorele totu-si raspunde interpellatore lui, si a nune cu privire la punctulu primu alu interpellatiunii, d'aca a fostu autentica publicatiunea d'in diuariulu „Narodni Novine,” dechiaru ca ea a fostu autentica. Relativu la punctulu alu duoilea, d'aca dsa a esercitatu ore-si care influintia a supra negociariloru privitorie la prorogarea dietei, oratorele raspunde, ca in acest'a afacere n'a exercitatu numai dsa influintia, ci si banulu terei. In fine la punctulu alu treilea, ca ce motive l'au pututu indemnă pre dsa ca se sfatuiesca Majestatii Sale acest'a resolutiune, oratorele raspunde antaiu, ca Majestatea Sa are dreptulu nedisputabile d'a proroga dietei, si a dou'a, ca d'in acesta cauza deliberea afaceriloru comunu nu sufere nici una scadere, de-ora-ce §-ulu 34 d'in art. de lege I. d'in 1868 se ingrigesce destulu de bine in privinti'a acest'a. — In fine oratorele dechiaru, ca veri-ce amestecu intentionatu in afacerile autonome ale Croatiei si Slavoniei neci decatu nu lu pote recunose de legalu si estu-modu protesteaza contra lui.

Danielu Irányi nu e multumitu cu respunsulu ministrului. Dispuna legea ori si ce, dar' e fapta, ca Croat'a nu e reprezentata in diete'a Ungariei, ca-ci d'ntre cei 25 deputatii cari se afla aici, la alegerile noue au caditu toti, afara de doi, si cu tote aceste la votisare ei paralizeza pre reprezentantii a 29 de cercuri electorale unguresci. Prorogarea dietei croate nu se pote rectificá si cauzeza sensatiune atatu de rea, incatu oratorele se vede constrinsu a declina responsabilitatea pentru perniciosele consecintie ale prorogarii a supra barbatiloru guvernamentali, de la cari a emenatu acesta mesura.

Camer'a, luandu actu despre respunsulu ministrului, trece la ordinea dilei si continua desbaterea speciala a supra proiectulu de lege despre comenele contractualiste. Proiectulu se admite intregu, afara de §-ii 6 si 10, cari se lasa in suspenso, pentru ca se se delibere de nou de comisiunea centrala.

Siedinti'a se inchiaia la 12 1/2 ore d. m.

Vien'a, 14. noemv. 1871.

In tempulu de acum numai poporul acelu-a are unu venitoriu securu, care d'in totu adinsulu si seriosu se nesuesce a inainta spre nivoulu generalu a'u culturei si a se rad'ca spre acestu-a; numai acea natiune pote conta la una vietia indelungata, care si-a pusu de devisa cultur'a. Conditiiunea „sine qua non” a culturei este scientia cultur'a; si scientia ca si fic'a si mam'a, causatulu si causa, sunt strinsu legate si constituiescu paladiulu esistintiei unei natiuni. — Scientia adeverata e neperitoria ca si cultur'a, asie catu, candu tote s'au nemicitu si peritu, mo-

numentele create prin ele staru nemiscate cu fruntea deschisa si falosa, anunciandu marirea si glori'a gintei, ce le-a favoritu. Rom'a strabuna, Aten'a si Spart'a au apusu, dar' asta-di totu-si marirea si puterea lor se anuncia prin unu Cicerone, Horatiu, si altii.

Inse scientia si cultur'a adeverata este si a fostu totu-de-un'a pentru educatiune natiunale si intru acest'a s'a manifestatu rezultatulu ei celu mai salutariu, si intru adeveru, precum dice si Dnulu Misailu ca „ori ce se va face, fara a lumina poporul, fara a se intemeia pre una cultura si educatiune natiunale seriosa a maselor, este, ca si candu ai srie pre apa, ca si candu ai zidi pre nesipu.” Acest'a ni-se adeveresce si prin aco'a, ca strabunii nostri, vechii Romani, atunci au inceputu a decada, candu educatiunea adeveratu natiunale nici intr'o consieratiune nu se mai luá, candu ea si-a fostu perdutu, facia cu cea straina, mai tota influinti'a. Marirea strabuniloru nostri a apusu, dar' stranepotii loru dorescu a mai ajunge acea epoca fericita, de-ora-ce unu poporu nici odata nu-si uita si nu pote uita epoch'a infloirii sale. Ei striga adi d'in totu anghiuulu „Scientia si Cultura”, de-ora-ce sci, ca de aceste au lipsa ca morbosulu de medicina, sclavulu de libertate, orbulu de lumina si flandumulu de mancare.

Inse „qui vult finem debet velle et media.” Acestu principiu l'au avutu inaintea ochiloru poporeni d'in Carei, — cari, dorere, pana acuma forte putienu au facutu, candu au concursu dupa putere la ajutorirea nesuintieloru de cultura ale mumei lor comunu. — Am d'isu, ca pana acuma nu au facutu, asie d'icundu, mai nemica, responsabilitatea acestei nepasari inse — precum d'in cele ce voru urma mai la vale se va poté convinge onoratulu publicu nu diace intru atat'a pre umerii lor, catu mai vertosu pre ai aceloru-a, cari au detorint'a a respici negur'a indiferentismulu si a aprinde in're d'insii lumina scientiei fericitorie. Ca nu-su ei caus'a, au doveditu cu ocaziunea acest'a, candu — cu tote ca, dorere, multi d'ntre d'insii nu vorbescu limba nostra dulce romanesca, — totu-si au aretatu, ca sentiescu si vreu se senta romanesc; au doveditu, ca unde e vorb'a de natiune si infloirea ei, sci si vreu se sacrifice, — numai conducatoriu zelosu se lu lipsesca —, au manifestatu ca de acum inainte voru si ei se conlucre si dupa puteri se concurga la redicarea mariei nostre natiunale.

Spre a ajunge la cultur'a adeverata prin educatiune natiunale se receru midilore materiale, de-ora-ce „pecunia est nervus rerum gerendarum.” Cunoscundu acest'a braviu poporeni d'in Carei, dupa una consultare privata s'au determinatu, ca se se adune si se se consulte, cum ar' poté si ei se concurga cu ce-va la aredicarea edificiulu maretiu nationalu, deci s'au si convocatoti toti pre diu'a 13. aug. la scola; nefindu inse bine informati despre scopulu adunarei, multi nu s'au infaciatu; totu-si cati erau de facia, dupa ce R. D. Toma Siorbanu a explicatu scopulu convenirei, au decisu, ca pre 20. aug. se se conchiama toti de nou. — Decisiunea si-a avutu rezultatulu imburcatoriu, ca-ci in diu'a defta, dupa beserica, poporeni s'au aduratu in numeru asie de frumosu, in catu spunu insi-si, ca una astfeliu de adunare n'au mai vedutu. — Aici R. D. Toma Siorbanu salutandu adunarea, a explicatu si desvelitu scopulu acestei conveniri si, dupa-ce au vorbitu mai multi d'ntre presentii, si cascigandu fia-care desluciri detaiate, s'au convoitu cu cea anima si unu sufletu, ca inca in locu se se incepa subscrierea oferteloru, alu carei rezultatulu a aretatu numai zelulu si insufletirea celor de facia. Adunarea totu-odata au rogatu si provocatu pre doi domni teologi, anume: pre Ioanu Borosiu si Joane Ajaki, ca se amble d'in casa in casa, espicandu scopulu inaltu, si culegundu oferte benevole, ce ei fara intardiare au si primitu, bucurandu-se, ca potu implinji in favorea natiuni o misiune asie de sublima.

Trebuie se amintescu, ca in urma s'a mai tienutu una adunare, in care incredintatulu dna Ioanu Borosiu a referatu despre ofertele incurse. In acest'a, pre langa altele, s'a determinatu, ca sum'a incursa 175 fl. 50 cr. se se imparta in trei parti, si azuma: cea mai mare parte, adeca 100 fl. se se tramita la fundulu Academiei romane infintiate un'a mai mica, 24 fl. scolei d'in Lapusulu-ungurescu, si un'a mai marisiora, 50 fl., se se reserve pentru fondulu teatrului Romanu. E de insemnatu, ca acesta sama er' se se tramita, prin patru poporeni alesi, in frunte cu R. D. Toma Siorbanu, la adunarea d'in Satu-Mare, unde au promis multi a se infacisiasi inserie de membri. In acesta adunare s'otaritu inca, ca in beserica se se puna una casa pentru scopulu natiunale si banii incursi la capetulu fia-carui anu se se tramita la ce-va institutu natiunale. Precum am intiescu, cas'a e gat'a si porta inscriptiunea „pentru cultivarea poporului Romanu”, a fara de aco'a, ca de cum-va nu se va tiené adunare in Satu-Mare, banii destinati pentru fundulu teatrului Romanu se voru tramita la fondulu institutulu de fete in Orade.

Acestu-a este decursulu afaceriloru, cari servescu spre onorea braviloru poporeni d'in Carei, si spre esemplu de imitare si invetiatura, ca in ce tipu s'ar' poté in celu mai scurtu tempu crea fundurile necesarie spre a ni redica institute natiunali!

I. B.

VARIETATI.

„(Diariode Manille“ dela 4 iuniu trecut) publica urmatori'a naratiune: Camiguin e numele unei mize insule populata de la 26,000 pana la 30,000 locuitori, cari traescu cu agricultura. La 25 februarie 1871, locuitorii se speriară de nescie cutremure de pământu, cari se urmau atât de iute, în câtu într'una ora se poteau numără 34 de scuditure, în diferite directiuni. Locuitorii insulei observara indata, că scuditurele erău mai tari d'în partea orasiului Caterman; într'adeveru, muntele cu acestu nume se crepă aduncu și aruncă gramedi de pământu, cu tota vegetatiunea ce împodobiă virfulu muntelui, la polele lui, formandu una amestecatura de pământu și de petre. Poporatiunea nu si-parasí locuintiele, sperandu că fenomenulu va trece fara vre-una consecintia, cum se mai intemplase și alta data în alte strimtori ale insuleloru Filipine; dar' la 1 Mai, la 5 ore sér'a, una colona supfíre de fumú se observă în suburbea Lubuc, candu mutti d'înre locuitori o tulira la fuga. Fumulu disparuse numai de câtu și fugitii se întorsera a casa. La 7 ore inse se facú una violinte esplosiune, și cei ce se dusera înainte sè véda ce e caus'a, íare innecati de unu fumú grosu și mai multu séu mai putienú pèrlii. Tota poporatiunea est indata și alergă cátra tiermu, sè parasesca insul'a; dar' fiindu-că nu'erău de câtu 5 barce, fú preste potinta d'a scapá tota multimea. Li se tramisera barce în ajutoru spre a-i conduce în locu mai sicuru. Vulcanulu versá d'în sinulu seu fumú, petre și focu fára contenire, prin cinci gure deosebite, pre una întindere circonferinte de trei patriare de leghe, ardiendu si resturnandu totu ce ítelniá. Numerulu victimeloru d'în suburbea Lubuc, care cuprindeá 90 de case, si în alte diferite localitati, nu se cunosceá inca la transmiterea acestei sciri. S'au radiacatu degiá 20 de cadavre, dar' nu se scie câte mai sunt sub petre și sub cenusi'a aruncata de teribilele gure ale monstrului.

*(Corespondintele d'în Peking) ala diariului de Sant-Petersburg anuncia acestei foimórtea lui Vo-Yen, celu mai periculosu inamicu alu Europeiloru în China. Vo-Yen fusese tutorele celui d'în urma imperatu, și în acésta calitate esercitá o mare influentia la curtea Ceresului-Imperiu; afara de acésta erá siefulu clasei literatiloru d'în Chin'a, renumiti prin ur'a lorú cátra totu ce e d'în Europ'a. Famil'a-i erá de origine mongola, dar' si-stabilise de multu resiedinti'a în Chin'a. Ultimulu imperatu, ajungundu la tronu, i în credintiasé postulu insemnatu de guvernatore la Monkden, în Mantchuria, demnitate fôrte renumita în imperiu, fiindu leganulu dinastiei domnitorie. Pre candu ocupá acestu postu, Vo-Yen fú martore la resbelulu în care Chin'a fú batuta de Engliter'a și Franci'a, și acésta împregiurare induol ur'a ce aveá pentru straini și care fú împinsa pana la frenesia. Candu, mai tardíu, deveni tutorele actualului imperatu, avú ocasiuni sè supuna nescie raporturi frenetice

suveranului seu în contr'a europeiloru, și într'unulu d'în acele documinte merse pana a declará, că n'ar morí fericitu de câtu dupa ce aru mancă carne de stăini și si-arú face d'în pelea lorú unu patu pre care sè se culce. Vo-Yen protsetá fôrte energicu în contr'a stabiliirii unei scole de sciintia și în contr'a întrebuintiarii limbelorú straine în biuroulu afaceriloru de esterne la Peking, cum si în contr'a misiunii lui Burlingame, pentru cuventulu că unu strainu fusese pusú în capulu acelei misiuni și că posturile subalterne se incredintiasera demnitariloru chinesi. Vo-Yen erá fôrte popularu printre compatriotii sei d'în caus'a bine-faceriloru, a desinteresării și a obiceiiloru lui modeste. Cas'a-i erá simpla și una mare parte d'în avere fusese data seraciloru și pentru educatiunea gratuita a aceluorú cari n'aveá de chiertuíela.

*(Locuintiele d'în Parisu.) În Parisu se afla 71,251 case, cari apartienú la 20,234 proprietari. Ele cuprindu la 650,631 locuintie. De la 1852 pana la 1870 a crescutu numerulu caseloru cu 1% pentru partea vechia a Parisului, si cu 21% pentru cea mai noua. Numerulu normalu alu locuintieloru ce stau desierte, este 30,000; de unde resulta, că facia cu o populiatiune de 1,850,000 locuitori (precum s'a constatatú în a. 1866) vinu 3 locuitori la 1 locuintia. Crescundu inse pana la finea anului 1869 populiatiunea, numerulu locuintieloru desierte a scadiutu la 19,000, de unde se esplica urcarea neincetata a chiriiloru. Acum'a scadiendu populiatiunea cu 250,000 persone, numerulu locuintieloru neinchiriare a ajunsu la sum'a de 80,000. În consecintia a scadiutu și pretiulu pamentului în Parisu, precum și pretiulu chiriiloru, de-si proprietarii de casa se opunu inca d'în respoteri la acésta.

*(Legea marimii omului.) Dupa cercetările sale statistice asupra marimii omului, D-lu Quetelet a ajunsu la conclusiunea legii, că numerulu individiloru, cari se apropia mai multu de marimea midlocia, este celu mai mare, pre candu acei-a cari se departedia mai multu de acésta marime, sunt cei mai pucini. Acésta lege s'a constatatú și la mesurile cele mai noue ale marimii corpului si se pôte dá cá certu d'în tablele ce D-lu Quetelet a facutu de masuré americane, italiene, anglesc, francese, în un'a cu mesurile sale proprie esecutate în cursu de 20 ani. Pentru fia-care tíera si fia-care vârsta ómenii cei mai mici si cei mai mari sunt în celu mai micu numeru. De la aceste estreme numerulu individiloru se adauga regulatu si ajunge punctulu seu celu mai înaltu la marimea care trebe sè fia stabilita, pentru tíera si vârsta respectiva, cá midlocia.

Sciri electrice.

Praga, 17. noemv. „Politik“ díce cu privire la alegerile directe ordonate: Noi suntemu linisiciti despre debutulu lui Andrassy. Aiba elu chiaru

si pre poloni pre partea sa, acesti-a totu si nu sunt alta-ce decâtu aprindiore periculose pentru unu resbelu contr'a Rusiei.

Bucuresci, 17. noemv. În reportele nostre cátra Rusi'a a întrevenitu una recela, d'în causa că príncepele Carolu n'a cercetatú pre tíarulu Rusiei în Livadi'a. Carolu s'a escusatu cu deschiderea camerelorú, dar' escusarea lui nu fú primita. Se crede că Carolu a lucratu în contielegere cu Berolinulu.

Viena, 17. noemv. Missiunea baronului Kellersperg s'a nimicitu definitivu. Kellersperg nu voiá sè accepte unu ministru pentru Galici'a, si acésta fú mai alesu caus'a nereusferei sale. — Ieri sosí una nota d'în Londr'a prin care se face cunoscutu, că cabinetulu anglesu accepta numirea cont. Beust de ambasadoru.

Versalia, 17. noemv. Nou numitulú consulú în Itali'a primú ordinulu că sè participe la deschiderea parlamentulu în Rom'a. — La propunerea lui Thiers, consiliulu ministerialu decise a nu reduce bugetulu militarú, ci a sterge d'în bugetulu marinei 30 millione franci.

Viena, 17. noemv. Príncipele Auersperg fú ieri chiamatu la Viena pre calle telegrafica. E sicuru, că elu se va insarciná cu formarea ministeriului, la casu candu h. Kellersperg nu se va învoi sè primesca în programulu seu impacatiunea cu polonii.

Viena, 17. noemv. Programulu lui Kellersperg s'a dechiaratu în audienti'a de ieri de neacceptabilu; elu aveá a presintá Reichsrath-ului resolutiunea poloniloru, séu celu putienú propunerea galiciana cu ore-cari modificatiuni. Motivulu alu duoilea fú dissolverea dietei morave; dissolverea dietei Austriei-superiorie nu íntimpina neci una difficultate. Dissolverea dietei morave nu s'a respinsu inca definitivu, de ora ce Holzgethan cere cu íntefire intrunirea Reichsrath-ului. — E probabilu, că succesele lui Kellersperg va fi Goluchowski.

Burs'a de Viena de la 17. noemvre, 1871.

Table with 4 columns: instrument type (5% metall, Imprum. nat., Sorti d'in 1860, Act. de banca, Act. inst. cred.), price, and exchange rate (Londra, Argintu, Galbenu, Napoleond'or).

Propriet., edit. si red. respundiet.: ALES. ROMANU.

Comunicatiunea pre cáille ferate.

Pre lini'a Statului cu trasur'a accelerata.

Table with 2 columns: Pest'a-Viena and Viena-Pest'a, showing departure times for the accelerated line.

Table with 2 columns: Pest'a-Segedinu and Segedinu-Pest'a, showing departure times.

Table with 2 columns: Pest'a-Baziasiu and Baziasiu-Pest'a, showing departure times.

Table with 2 columns: Baziasiu-Pest'a and Pest'a-Baziasiu, showing departure times.

Calea ferata spre Tiss'a.

Table with 2 columns: Pest'a-Casiov'ia and Casiov'ia-Pest'a, showing departure times.

Table with 2 columns: Casiov'ia-Pest'a and Pest'a-Casiov'ia, showing departure times.

Table with 2 columns: Pest'a-Aradu and Aradu-Pest'a, showing departure times.

Table with 2 columns: Aradu-Pest'a and Pest'a-Aradu, showing departure times.

Table with 2 columns: Pest'a-Oradea-Mare and Oradea-Mare-Pest'a, showing departure times.

Table with 2 columns: Oradea-Mare-Pest'a and Pest'a-Oradea-Mare, showing departure times.

Table with 2 columns: Pest'a-Oradea-Mare and Oradea-Mare-Pest'a, showing departure times.

Prim'a cale ferata Transilvana.

Table with 2 columns: Aradu-Alba-Iulia (Belgradu.) and Alba-Iulia-Aradu, showing departure times.

Alba-Iulia-Aradu.

Table with 2 columns: Alba-Iulia-Aradu and Aradu-Alba-Iulia, showing departure times for various stations.

Pischi(Semer'ia)-Petrosiani.

Table with 2 columns: Pischi(Semer'ia)-Petrosiani and Petrosiani-Pischi(Semer'ia), showing departure times.

Calea ferata ung. de ostu.

Table with 2 columns: Oradea-Mare-Clusiu and Clusiu-Oradea-Mare, showing departure times.

Clusiu-Oradea-Mare.

Table with 2 columns: Clusiu-Oradea-Mare and Oradea-Mare-Clusiu, showing departure times.